

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	18XCdo/107/2016
Identifikačné číslo spisu:	4612209143
Dátum vydania rozhodnutia:	12.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Ličková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4612209143.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 10C 246/2012, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. júna 2014 č. k. 8Co 385/2014-243, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Martin uznesením z 12. mája 2014 č. k. 10C 246/2012-217 uložil navrhovateľovi povinnosť, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatil súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Martin z 26. februára 2014, č. k. 10C 245/2012-189, ktorý je 20,-eur. Súd prvého stupňa pri rozhodnutí vychádzal z ust. § 1 ods. 1, § 2 ods. 4, § 5 ods. 1 písm. a/, § 6 ods. 2, § 7 ods. 10 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, podľa poznámky 3 k položke 1 Sadzobníka súdnych poplatkov a položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch. Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Žiline uznesením z 30. júna 2014, č. k. 8Co 385/2014-243 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Odvolací súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že uznesenie súdu prvého stupňa je odôvodnené tak, ako je uvedené v ust. § 169 O. s. p. Odvolací súd považoval za nesprávny názor navrhovateľa o o absencii osobitne ustanovenej poplatkovej povinnosti za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o návrhu o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v prílohe Sadzobníka súdnych poplatkov, čo má znamenať, že takéto odvolanie nie je spoplatňované. Odvolací súd uviedol, že navrhovateľ ignoruje

ust. § 6 ods. 2 veta druhá zákona o súdnych poplatkoch.

Odvolací súd uviedol, že stanovisko navrhovateľa k aplikácii intertemporálneho ust. § 18ca zákona o súdnych poplatkoch, riešiaceho určovanie poplatkovej povinnosti v konaniach začatých do 30. septembra 2012 (ako je tomu i predmetnom prípade) je nesprávne. Predmetné prechodné ustanovenie s cieľom predísť nežiaducej retroaktivite stanovuje, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté (pričom ak je sadza poplatku stanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni - § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch) do 30. septembra 2012 sa vyberú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012 (kedy bolo konanie o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom oslobodené od platenia súdnych poplatkov), a to i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. V danom prípade však úkon - odvolanie - bol navrhnutý po 30. septembri 2012 (25. marca 2014), preto správne súd prvého stupňa pristúpil k aplikácii právnej úpravy poplatkového zákona účinného v čase vzniku poplatkovej povinnosti.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu z 30. júna 2014 č. k. 8Co 385/2014-243 podal dovolanie navrhovateľ. Žiadal rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušiť bez náhrady a v prípade úspechu žiadal, aby mu bola priznaná náhrada trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnil tým, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.), ktoré malo spočívať v prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu a v porušení jej práva na súdnu ochranu zaručenú čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože mu súd uložil poplatkovú povinnosť v prípade, kde ju nemal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo 280/2014, 2Cdo 295/2014, 2Cdo 310/2014, 2Cdo 331/2014, 2Cdo 350/2014, 2Cdo 552/2014, 3Cdo 275/2014, 3Cdo 333/2014, 3Cdo 374/2014, 5Cdo 301/2014, 5Cdo 353/2014, 5Cdo 390/2014, 7Cdo 398/2014, 7Cdo 526/2014, 8Cdo 431/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej navrhovateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O. s. p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.